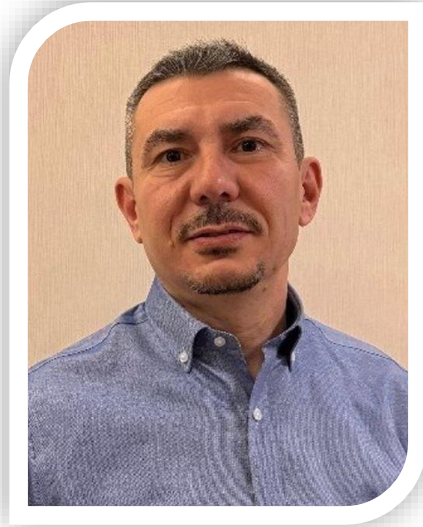

SERENGETİ - MASAİ MARA YOLLARI

SERKAN DEMİRALP

Milyonlarca yıldır devam eden bir döngüdür bu. Nesilden nesile aktarılan bir serüven. Tüm yolcuların genlerine kazınmış içgüdüsel bir yolculuk. Mevsimler değişirken yeşil çayırların, akan suların peşinde kuzeyden güneye veya güneyden kuzeye hiç durmadan süregelen 2 bin km'lik seyahat. Bu yolculuğun daimi yolcuları otoburlar. Öküz başlı antiloplar, zebralar, impalalar ve ceylanlar yoğunlukta. Bayram öncesi Esenler Otogarı veya AŞTİ'de olduğu gibi her yer tıklım tıklım. Saldırıları beraber karşı koyabilmek için farklı türler iş birliği içinde hareket ediyorlar.

Doğadaki değişim bu canlıları yeni ve sulak çayırlar peşinde gurbete sürüklüyor. Yeni yavrularını Masai Mara'da dünyada getirecekler. Böylece oranın vatandaşlığını onlara kazandıracak, sonraki yolculuklarını sorunsuz yapabilmelerini sunacaklar. Antilopların gövde ve kafalarına göre orantısız görünen ince bacakları onlara çamur, toprak veya ıslak kayalık zeminde 4 mevsim lastik görevi yapıyor. Her şarta uyum sağlıyorlar. Dişileri de boynuzlu olan Afrika mandaları sivri boynuzları, iri gövdeleri ve birlik olmalarıyla tüm avcılara nesillerdir göğüs gerebilmişler.

Milyonlarca hayvandan oluşan bu sürüler hiç durmadan göç ederek ekosisteme katkı veriyorlar. Yedikleri otların tohumlarını dağıtıyor, gübreleriyle toprağı besliyorlar. Onların bu yolculukları mekanların değişmez sahiplerinden bazılarını mutlu ederken bazıları hoşnut değil bu durumdan. Aslanlar, leopar ve çitalar için et bollaştı, ucuzladı. Kendilerince mangal sezonunu açtılar. Erkek aslan ağaç gölgelerinde günün çoğunu uyuyarak geçirecek yine. Avlanmaya yine haremindeki dişileri yollayacak. Eski eşinin üzerine sürekli yeni

kuma getiriyor ve çocukları çoğalıyor. Uyumaktan arta kalan zamanında onları oynatıyor, avlanmayı öğretiyor.

Leoparlar yine ağaçların tepelerinde. En güvenilir hissettikleri yer orası. Avladıklarını bile binbir zorlukla yukarı çıkarıyor, manzaralı balkonlarda akşam yemeklerini yiyorlar. Yolculuk esnasında geçmeleri gereken zorlu bir nehir var önlerinde, Mara nehri. Burada geçiş ücreti otoyol veya köprü geçişlerinden pahalı. Bedeli kiminin canıyla ödenecek. HGS sahipleri ise durmadan aceleyle geçiverecekler. Nehrin kadim avcıları Nil timsahları, milyon yıldır aynı şekilde olan canlılar. Zırh gibi gövdeleri, bırakın eti, kemikleri bile parçalayabilen dişleri ve çeneleri nesillerdir aynı.

Nehrin sığ bölgelerinden geçiş yapan sürülere pusu kuruyorlar. Amaçları akşam evlerine ekmek değilse de et götürebilmek. Nehrin kadim ev sahiplerinden biri de Su aygırları. Onlar timsahlar gibi pusu kurup avlanma niyetinde değil. Bölgelerini sahiplenen canlılar. Suyu ve çamuru çok seviyorlar. Geçen sürülerden hoşnutsuzluklarını böğürerek gösterecekler de engelleyemiyorlar. Öküz kakan kuşlarının müşterileri fazla bu dönemde. Onların görevi büyük hayvanların üstlerine konarak deri ve kürklerindeki parazitleri temizlemek. Bu kapsamlı check up işlemini sadece karın tokluğuna yapıyorlar. Hastaları bu bedelsiz işlemde son derece hoşnut.

Akbalalar da yoğun mesaide. Avlanan veya hastalık nedeniyle ölen hayvanlardan arta kalanları yiyorlar. Onların görevi leşlerden geriye kemikten başka bir şey bırakmamak. Böylece bakteri ve hastalıkların yayılmasını önüyorlar. Köyden kente göç gibi bir göç değil bu. Mevsimsel. Yazlığa gidip sonbaharda şehirdeki evlerine dönen insanlar gibi adeta. Yeni doğan bir yavru bile doğumdan hemen sonra yürümeye başlıyor. İstikamete doğru yol

alıyor. Genetiğine bunu kim kodlamış olabilir? Doğa ana diye düşünenlere de peki doğanın bu şaşmaz dengesini kim yaratmış diye sormak gerek. Sulak çayırların peşinde 2 bin km'lik bu yolu hiç şaşırmadan hangi navigasyonla gidiyorlar? Neden yolculukları sürekli aynı yönde devam etmiyor, mevsimleri nasıl takip edip geldikleri yere tekrar dönüyorlar, bu döngü genetiklerine kim tarafından nasıl kodlanmış?